

Parasha 45 Brit Hadashah

[Matteus kapittel 4, 22, 23](#)

[Markus kapittel 12](#)

[Lukas kapittel 4, 10](#)

[Apostlenes gjerninger kapittel 13](#)

[Romerne kapittel 3](#)

[Første Timoteus kapittel 2](#)

[Jakob kapittel 2](#)

[Lesingene til Parashah 17](#)

Matteus

Kapittel 4

¹ Da ble Jeshoa av Roach haKådesh ledet ut i ødemarken for å bli fristet av haSatan. ² Og da Han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble Han til slutt sulten. ³ Da fristeren kom til Ham, sa han: «Hvis Du er Elåhims Sønn, da si at disse steinene skal bli til brød.» ⁴ Men Han svarte og sa: «Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av YHVHs munn.»

⁵ Da tok haSatan Ham med opp til Den hellige by, stilte Ham på templets tinde ⁶ og sa til Ham: «Hvis Du er Elåhims Sønn, så kast Deg ned! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og: På sine hender skal de bære deg, så du ikke støter din fot mot noen stein.»

⁷ Jeshoa sa til ham: «Det står også skrevet: Du skal ikke friste YHVH din Elåhim.»

⁸ Igjen tok haSatan Ham med opp på et meget høyt fjell og viste Ham alle verdens riker og deres herlighet. ⁹ Og han sa til Ham: «Alt dette vil jeg gi Deg hvis Du vil falle ned og tilbe meg.» ¹⁰ Da sa Jeshoa til ham: «Bort med deg, Satan! For det står skrevet: YHVH din Elåhim skal du tilbe, og Ham alene skal du tjene.»

¹¹ Da forlot haSatan Ham, og se, engler kom og tjente Ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 22

³³ Og da folkemengden hørte dette, ble de meget forundret over Hans lære. ³⁴ Men da fariseerne hørte at Han hadde fått saddukeerne til å tie, samlet de seg. ³⁵ En av dem, en lovlærd, stilte da et spørsmål for å prøve Ham, og sa: ³⁶ «Rabbi, hva er det største budet i Tårahen?» ³⁷ Jeshoa sa til ham: «Du skal elske YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte, og av hele din sjel, og av all din forstand ^{5.Mos 6:5}. ³⁸ Dette er det største budet i hele Tårahen. ³⁹ Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv ^{3.Mos 19:18}. ⁴⁰ Hele Tårahen og profetene henger på disse to budene.»

[Til toppen](#)

Kapittel 23

³¹ På den måten vitner dere mot dere selv at dere er barn av dem som drepte profetene. ³² Fyll da deres fedres mål!

³³ Slinger! Giftslangers avkom! Hvordan kan dere flykte fra Gei-Hinnåms dom? ³⁴ Se, derfor sender Jeg dere profeter, vise menn og skriftlærde. Noen av dem skal dere drepe og pålefeste, og noen av dem skal dere piske i synagogene deres og forfølge fra by til by,

³⁵ for at alt det rettferdige blod som er utøst på jorden, skal komme over dere, fra den rettferdige Havel blod og til blodet av Z'kharjah Ben-Berekhjah, han som dere myrdet mellom templet og alteret. ³⁶ Sannelig sier Jeg dere: Alt dette skal komme over denne slekt. Jeshoa klager over Jeroshalajim

³⁷ Jeroshalajim, Jeroshalajim, hun som dreper profetene og steiner dem som er sendt til henne! Hvor ofte ville Jeg ikke samle sammen dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene, men dere ville ikke! ³⁸ Se! Elåhim overlater huset ditt til deg og etterlater det øde. ³⁹ For Jeg sier dere: Dere skal ikke se Meg mer før dere sier: Velsignet være Han som kommer i YHVHs navn!» (Baroch haba b'shem Jehåvah)

[Til toppen](#)

Markus

Kapittel 12

²⁸ Så kom en av de skriftlærde. Han hadde hørt dem samtale med hverandre, og forsto at Han svarte dem godt. Derfor spurte han Ham: «Hvilket er det første av alle bud?» ²⁹ Jeshoa svarte ham: «Det første av alle budene er: Hør, Israel, YHVH vår Elåhim, YHVH er Én. (Sh'ma Israel Jehåvah Elåhejno, Jehåvah echad) ^{5. Mos 6:4}. ³⁰ Og du skal elske YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din forstand og av all din kraft. Dette er det første budet.

³¹ Og det andre, som er likt det, er dette: Du skal elske din neste som deg selv. Det er ikke noe annet bud som er større enn disse.» ³² Så sa den skriftlærde til Ham: «Det er rett, Rabbi, Du har talt sannheten, for det er én Elåhim, og det er ingen andre enn Ham. ³³ Og å elske Ham av hele hjertet, med all forstand, av hele sjelen, og av all kraft, og å elske sin neste som seg selv, er mer enn alle brennoffer og slaktoffer.» ³⁴ Da Jeshoa så at han svarte klokt, sa Han til ham: «Du er ikke langt borte fra Elåhims rike.» Men etter dette våget ingen å spørre Ham.

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 4

¹ Jeshoa, som var fylt av Roach HaKådesh, vendte tilbake fra Jarden og ble ledet ut i ødemarken av Roach HaKådesh. ² Der ble Han fristet av haSatan i førti dager. Og i de

dagene spiste Han ingenting, og etterpå, da de dagene var omme, ble Han sulten. ³ Og haSatan sa til Ham: «Hvis Du er Elåhims Sønn, så tal til denne steinen slik at den blir til brød.»

⁴ Men Jeshoa svarte ham og sa: «Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Elåhims Ord.»

⁵ Så tok haSatan Ham med opp på et høyt fjell, og i et øyeblikk viste han Ham alle verdens riker. ⁶ Og djevelen sa til Ham: «Til Deg vil jeg gi all denne makt og disse rikers herlighet. For dette er blitt overgitt til meg, og jeg gir det til den jeg vil. ⁷ Så hvis Du bare vil tilbe meg, skal alt dette være Ditt.»

⁸ Og Jeshoa svarte med å si til ham: «Det står skrevet: YHVH Din Elåhim skal du tilbe, og Ham alene skal du tjene.»

⁹ Så førte han Ham til Jeroshalajim, stilte Ham på templets tinde og sa til Ham: «Hvis Du er Elåhims Sønn, så kast Deg ned herfra. ¹⁰ For det er skrevet: For Han skal gi sine engler befaling om deg, at de skal bevare deg, ¹¹ og: På sine hender skal de bære deg, så du ikke støter din fot mot noen stein.

¹² Og Jeshoa svarte og sa til ham: «Det er sagt: Du skal ikke friste YHVH din Elåhim.»

[Til toppen](#)

Kapittel 10

²⁵ Og se, en lovlærd sto fram og fristet Ham og sa: «Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» ²⁶ Han sa til ham: «Hva er skrevet i tårah-en? Hvordan leser du i den?» ²⁷ Han svarte og sa: «Du skal elske YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av all din kraft og av hele ditt sinn, og din neste som deg selv.» ²⁸ Og Han sa til ham: «Du har svart rett. Gjør dette, og du skal leve.»

²⁹ Men fordi han ville rettferdiggjøre seg selv, sa han til Jeshoa: «Og hvem er min neste?» ³⁰ Jeshoa tok opp dette og sa: «Et menneske gikk ned fra Jeroshalajim til Jerichå, og han falt blant røvere. De tok av ham klærne, slo ham, forsvant og lot ham ligge igjen halvdød. ³¹ Nå hendte det at en prest kom nedover den samme veien. Og da han så ham, gikk han forbi på den andre siden. ³² Likeså kom en levitt til stedet, også han så ham og gikk forbi på den andre siden.

³³ Men en smårånere var også ute på reise og kom dit hvor han var. Og da han så ham, viste han dyp medlidenhet med ham. ³⁴ Så gikk han bort til ham, forbandt sårene hans og helte olje og vin i dem. Og han løftet ham opp på sitt eget dyr, tok ham til et vertshus og tok seg av ham. ³⁵ Neste dag da han skulle dra videre, tok han fram to denarer, ga dem til husverten og sa til ham: Stell ham! Og hva mer du måtte legge ut, det skal jeg betale deg tilbake når jeg kommer igjen. ³⁶ Hvem av disse tre synes du var en neste for ham som falt blant røvere?» ³⁷ Han sa: «Han som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jeshoa til ham: «Gå du og gjør det samme!»

Apostlenes gjerninger

Kapittel 13

¹³ Da nå Shaol og hans følge satte seil fra Pafås, kom de til Perge i Pamfylia. Og Jáchanan forlot dem og vendte tilbake til Jeroshalajim. ¹⁴ Men da de dro fra Perge, kom de til Antiokia i Pisidia, og de gikk inn i synagogen på sabbatsdagen og satte seg. ¹⁵ Og etter opplesningen av loven og profetene sendte synagogeforstanderne bud på dem og sa: «Menn og brødre, hvis dere har noe oppmuntringsord til folket, så tal!» ¹⁶ Da reiste Shaol seg, gjorde tegn med hånden og sa:

«Israelittiske menn og dere som frykter Elåhim, hør etter: ¹⁷ Dette folks Elåhim, Israels Elåhim, utvalgte seg våre fedre og opphøyet folket da de bodde som fremmede i landet Mitsrajim. Og med oppløftet arm førte Han dem ut av landet. ¹⁸ I en periode på omkring førti år bar Han over med deres ferd i ørkenen. ¹⁹ Og da Han hadde utslettet syv folkeslag i K'naans land, fordelte Han landet deres til dem som arv ved loddtrekning. ²⁰ Etter dette ga Han dem dommere i omkring fire hundre og femti år, inntil profeten Sh'mo'el. ²¹ Deretter ba de om en konge, og Elåhim ga dem Shaol, sønn av Kis, en mann av Binjamins stamme, i førti år. ²² Og da Han hadde avsatt ham, reiste Han opp David som konge for dem. Ham ga Elåhim også vitnesbyrd og sa: «Jeg har funnet David, sønn av Isai, en mann etter Mitt eget hjerte, som skal gjøre all Min vilje.»

²³ Av denne mannens slekt, etter løftet, oppreiste Elåhim en Frelser for Israel, Jeshoa, ²⁴ etter at Jáchananførst, før Hans komme, hadde forkynt omvendelsens dåp for hele Israels folk. ²⁵ Og da Jáchananvar i ferd med å avslutte sitt livsløp, sa han: «Hvem tror dere jeg er? Jeg er ikke Han. Men se, det kommer En etter meg, og jeg er ikke verdig til å løse sandalene av føttene Hans.»

²⁶ Menn og brødre, barn av Avrahams slekt og de blant dere som frykter Elåhim: Til dere er ordet om denne frelsen blitt sendt. ²⁷ For de som bor i Jeroshalajim og deres råds-herrer kjente verken Ham eller profetenes røster, de som utlegges hver sabbat. Men de har oppfylt profetenes røster ved å få Ham dømt. ²⁸ Og selv om de ikke fant noen dødsskyld hos Ham, ba de Pilatos om at Han skulle bli drept. ²⁹ Da de hadde oppfylt alt som var skrevet om Ham, tok de Ham ned fra pålen og la Ham i en grav.

³⁰ Men Elåhim reiste Ham opp fra de døde. ³¹ Han ble sett i mange dager av dem som kom med Ham opp fra Galil til Jeroshalajim, de som er Hans vitner til folket.

³² Og vi forkynner dere det glade budskap, det løftet som ble gitt til fedrene. ³³ Ved at Han har oppreist Jeshoa har Elåhim oppfylt dette for oss som er deres barn. Slik er det også skrevet i den andre salmen: Du er Min Sønn, i dag har Jeg født Deg.

³⁴ Og at Han reiste Ham opp fra de døde så Han aldri mer skal vende tilbake til fordervelse, har Han sagt slik: «Jeg vil gi dere Davids hellige løfter, de trofaste.»

³⁵ Derfor sier Han også i en annen salme: «Du skal ikke la Din Hellige se fordervelse.»

³⁶ For etter at David hadde tjent sitt eget slektsledd etter Elåhims vilje, sovnet han inn, ble begravd hos sine fedre og så fordervelse. ³⁷ Men Han som Elåhim oppreiste, så ikke fordervelse.

³⁸ La det derfor være kjent for dere, brødre, at ved Ham blir syndenes tilgivelse forkynt dere. ³⁹ Og ved Ham blir alle som tror, rettferdiggjort fra alt det som dere ikke kunne bli rettferdiggjort fra ved tårat Måshe.

⁴⁰ Se derfor til at ikke det som er blitt talt ved profetene, kommer over dere:

⁴¹ «Se, dere foraktere, undre dere og bli borte! For Jeg gjør en gjerning i deres dager, en gjerning som dere slett ikke vil tro selv om noen fortalte dere om den.»

⁴² Da så jødene gikk ut av synagogen, ba hedningene inntrengende om at disse ord måtte bli forkynt for dem neste sabbat.

⁴³ Da nå forsamlingen hadde brutt opp, var det mange av jødene og de Gudfryktige proselyttene som fulgte etter Shaol og Bar-Nabba. Og de talte med dem, og de formante dem til å holde ved i Elåhims nåde.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 3

²⁷ Hvor er så vår ros? Den er utelukket. Ved hvilken Tårah? Gjerningenes? Nei, ved troens Tårah. ²⁸ Derfor holder vi fast på at det er ved tro mennesket blir rettferdiggjort, uten lovgjerninger (Ma'aseh haTarah) ^{1. Mos. 15:6; 5. Mos. 10:16; 11:1, 18; Hab. 2:4}.

²⁹ Eller er Elåhim bare j'hodims Elåhim? Er Han ikke også hedningefolkenes Elåhim? Jo, også hedningefolkenes, ³⁰ for Elåhim er Én ^{5.Mos 6:4}, Han som rettferdiggjør de omskårne av troen og de uomskårne ved troen. ³¹ Setter vi da Tårahen ut av kraft ved troen? Langt ifra! Tvert imot stadfester vi Tårahen ^{5.Mos. 10:16; 11:1, 18}.

[Til toppen](#)

Første Timoteus

Kapittel 2

⁴ Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. ⁵ For det er én Elåhim og én Mellommann mellom Elåhim og mennesker, Mennesket Jeshoa haMashijach. ⁶ Han som ga seg selv som en løsepenge for alle, vitnesbyrdet i rette tid.

[Til toppen](#)

Jakob

Kapittel 2

¹⁴ Hva gagnar det, mine søsken, om noen sier at han har tro, men ikke har gjerninger? Kan troen frelse ham? ¹⁵ Hvis en bror eller en søster er naken og mangler sin daglige føde, ¹⁶ og en av dere sier til dem: «Gå i fred, varm dere og mett dere,» men dere ikke gir dem til kroppens behov, hvilken nytte blir det da? ¹⁷ Slik er det også med troen. Hvis den ikke har gjerninger, er den død i seg selv.

¹⁸ Men noen vil si: «Du har tro, og jeg har gjerninger.» Vis meg din tro uten dine gjerninger, og så vil jeg vise deg min tro ut fra mine gjerninger. ¹⁹ Du tror at Elåhim er Én ^{5.Mos. 6:4}. Du tror rett. Også demonene tror – og skjelver!

²⁰ Men vil du vite, du tankeløse menneske, at troen uten gjerninger er død? ²¹ Ble ikke vår far Avraham rettferdiggjort av gjerninger da han ofret sin sønn Jitzchak på alteret? ^{1.Mos. 22}

²² Ser du at troen virket sammen med gjerningene hans, og at troen ble gjort fullkommen ut fra gjerningene? ²³ Og Skriften ble oppfylt, som sier: Avraham trodde Elåhim, og det ble regnet ham til rettferdighet ^{1.Mos. 15:6}. Og han ble kalt Elåhims venn. ²⁴ Dere ser da at et menneske blir rettferdiggjort av gjerninger, og ikke bare av tro.

²⁵ Ble ikke også skjøgen Rachav rettferdiggjort ved gjerninger på samme måte, da hun tok imot budbærerene og sendte dem bort en annen vei? ²⁶ For slik som kroppen er død uten ånd, slik er også troen død uten gjerninger.

[Til toppen](#)

Parasha 17 Brit Hadashah

[Matteus kapittel 5](#)

[Hebreerne kapittel 12](#)

[Matteus kapittel 15](#)

[Matteus kapittel 19](#)

[Markus kapittel 7](#)

[Markus kapittel 10](#)

[Lukas kapittel 18](#)

[Apostlenes gjerninger 6](#)

[Romerne kapittel 2](#)

[Romerne kapittel 7](#)

[Romerne kapittel 13](#)

[Efeserne kapittel 6](#)

[Første Timoteus 3](#)

[Andre Timoteus 2](#)

[Titus kapittel 1](#)

[Jakob kapittel 2](#)

[Første Peter kapittel 2](#)

Matteus

Kapittel 5

¹⁷ Tro ikke at Jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene. Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle. ¹⁸ For sannelig sier Jeg dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel av loven forgå, før alt er oppfylt. ¹⁹ Den som bryter et av de minste av disse bud og lærer menneskene det samme, skal kalles den minste i Himlenes rike. Men den som gjør etter dem og lærer andre dem, han skal kalles stor i Himlenes rike. ²⁰ For Jeg sier dere at hvis ikke deres rettferdighet langt overgår den til de skriftlærde og fariseerne, skal dere aldri komme inn i Himlenes rike.

²¹ Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke slå i hjel, og den som slår i hjel, blir skyldig for dommen.» ²² Men Jeg sier dere at den som blir vred på sin bror uten grunn, blir skyldig for dommen. Og den som sier til sin bror: «Tomskalle!» skal bli skyldig for rådet. Og den som sier: «Din tufs!» skal bli skyldig til helvetes ild. ²³ Derfor, hvis du kommer med din gave til alteret og der kommer på at din bror har noe imot deg, ²⁴ så la gaven din ligge der foran alteret og gå derfra! Bli først forlikt med din bror, kom så og bær fram gaven din! ²⁵ Bli raskt enig med den du ligger i strid med, mens du ennå er på veien med ham, så ikke den du ligger i strid med, skal overlate deg til dommeren, og dommeren overlate deg til rettsjeneren, og du bli kastet i fengsel. ²⁶ Sannelig sier Jeg deg: Du skal slett ikke komme ut derfra før du har betalt til siste øre.

²⁷ Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke drive hor.» ²⁸ Men Jeg sier dere: Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte. ²⁹ Hvis ditt høyre øye fører deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! For det er bedre for deg at ett av lemmene dine går tapt, enn at hele kroppen din blir kastet i helvete. ³⁰ Og dersom din høyre hånd fører deg til fall, så hogg den av og kast den fra deg! For det er bedre for deg at ett av lemmene dine går tapt, enn at hele kroppen din blir kastet i helvete.

³¹ Videre er det sagt: «Den som skiller seg fra sin kone, skal gi henne et skilsmissebrev.»

³² Men Jeg sier dere at den som skiller seg fra sin kone av noen annen grunn enn hor, er årsak til at hun bryter ekteskapet. Og den som gifter seg med en kvinne som er skilt, bryter ekteskapet.

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 12

¹⁸ For dere er ikke kommet til et fjell som en kan ta på og som brant med ild, til skodde og mørke og storm ¹⁹ og til basunlyd og røsten av ord, slik at de som hørte den, ba om at ordet ikke måtte bli talt mer til dem. ²⁰ For de kunne ikke holde ut det som ble befalt: «Og om bare et dyr rører ved fjellet, skal det bli steinet eller skutt med en pil.» ²¹ Og så skremmende var synet at Moshe sa: «Jeg er forferdet og skjelver.»

²² Men dere er kommet til Sions berg og til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til en talløs skare av engler, ²³ til festforsamlingen og menigheten av de førstefødte som er oppskrevet i Himlene, til Gud, alles Dommer, og til de fullendte rettferdiges ånder, ²⁴ til

Yeshua, Mellommannen for den nye pakt, og til renselsens blod som taler bedre enn Abels blod.

²⁵ Se til at dere ikke avviser Ham som taler. For hvis de som avviste Ham som talte på jorden, ikke slapp unna, da er det enda større grunn til at vi ikke skal slippe unna, hvis vi vender oss bort fra Ham som taler fra Himlene. ²⁶ Hans røst rystet jorden den gang. Men nå har Han lovt og sagt: «Enda en gang ryster Jeg ikke bare jorden, men også himmelen.»

²⁷ Dette: «Enda en gang» gjør det klart at de ting som blir rystet, skal bli borte fordi de er lagd, for at de ting som ikke kan rystes, alltid skal bestå.

²⁸ Derfor, siden vi får et rike som ikke kan rokkes, så la oss ta vare på nåden. Ved den kan vi stå i en velbehagelig tjeneste for Gud med ærbødighet og gudsfrykt. ²⁹ For vår Gud er en fortærende ild.

[Til toppen](#)

Matteus

Kapittel 15

¹ De skriftlærde og fariseerne som var fra Jerusalem, kom da til Yeshua og sa: ² «Hvorfor bryter disiplene Dine de eldstes forskrifter? For de vasker ikke hendene sine når de spiser brød.» ³ Han svarte og sa til dem: «Hvorfor bryter så dere Guds bud på grunn av deres egne forskrifter? ⁴ For Gud har befalt og sagt: «Hedre din far og din mor». og: «Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.» ⁵ Men dere sier: Den som sier til sin far eller mor: Den hjelpen dere skulle ha fått av meg, er en gave til Gud, ⁶ så trenger han ikke å ære sin far eller mor. Slik har dere satt Guds bud ut av kraft ved deres egne forskrifter. ⁷ Hyklere! Jesaja profeterte rett om dere da han sa:

⁸ «Dette folket kommer nær Meg med sin munns tale og ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁹ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære. »»

¹⁰ Da Han hadde kalt til seg folkemengden, sa Han til dem: «Hør og forstå: ¹¹ Det er ikke det som kommer inn gjennom munnen, som gjør et menneske urent. Men det som går ut av munnen, det gjør et menneske urent.»

[Til toppen](#)

Kapittel 19

¹⁶ Se, det kom en og sa til Ham: «Gode Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?»

¹⁷ Da sa Han til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én – Gud. Men hvis du vil gå inn til livet, så hold budene!» ¹⁸ Han sa til Ham: «Hvilke?» Yeshua sa: «Du skal ikke drepe. Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke avlegge falskt vitnesbyrd. ¹⁹ Hedre din far og din mor, og du skal elske din neste som deg selv. » ²⁰ Den unge mannen sa til Ham: «Alt dette har jeg holdt fra min ungdom. Hva er det fremdeles jeg mangler?»

²¹ Yeshua sa til ham: «Hvis du vil være fullkommen, så gå og selg det du eier og gi det til de

fattige, og du skal få en skatt i Himmelen, og kom, følg Meg!»²² Men da den unge mannen hørte disse ord, gikk han bedrøvet bort, for han hadde stor rikdom.

²³ Da sa Yeshua til disiplene sine: «Sannelig sier Jeg dere: Det er vanskelig for en rik å komme inn i Himlenes rike. ²⁴ Igjen sier Jeg dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye, enn for en rik å gå inn i Guds rike.»²⁵ Da disiplene Hans hørte det, ble de meget forskrekket og sa: «Hvem kan da bli frelst?»²⁶ Men Yeshua så på dem og sa til dem: «For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.»²⁷ Da svarte Peter og sa til Ham: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg. Hvordan skal det bli for oss?»²⁸ Yeshua sa til dem: «Sannelig sier Jeg dere: I gjenfødselen, når Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, skal også dere som har fulgt Meg, sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer. ²⁹ Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller kone eller barn eller åkrer for Mitt navns skyld, skal få hundrefold igjen og arve evig liv. ³⁰ Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.

[Til toppen](#)

Markus

Kapittel 7

⁵ Da spurte fariseerne og de skriftlærde Ham: «Hvorfor følger ikke disiplene Dine forskriften fra de gamle, men spiser brød med uvaskede hender?»⁶ Han svarte og sa til dem: «Rett profeterte Jesaja om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁷ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære.

⁸ For dere setter Guds bud til side og holder fast på menneskers forskrifter – slik som vasking av øser og beger, og mange andre slike ting gjør dere.»⁹ Han sa til dem: «Altfor lettvint forkaster dere Guds bud, for at dere kan holde fast på deres egne forskrifter. ¹⁰ For Moshe sa: « Hedre din far og din mor,» og: « Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.»¹¹ Men dere sier: Hvis en mann sier til sin far eller mor: Det du har til gode av meg, er korban – det vil si: en gave til Gud –¹² da tillater dere ham ikke lenger å gjøre noe for sin far eller sin mor. ¹³ Og dere setter Guds Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.»

¹⁴ Da Han hadde kalt hele folkemengden til seg, sa Han til dem: «Hør på Meg, alle sammen, og forstå: ¹⁵ Det er ingenting som kommer inn i et menneske utenfra, som kan gjøre ham uren. Men det som går ut av ham, er det som gjør mennesket urent.

[Til toppen](#)

Kapittel 10

¹⁷ Da Han gikk ut på veien, kom det en løpende, knelte foran Ham og spurte Ham: «Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»¹⁸ Men Yeshua sa til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én; det er Gud. ¹⁹ Du kjenner budene: Du skal ikke drive hor.

Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra. Hedre din far og mor. »²⁰ Og han svarte og sa til Ham: «Mester, alt dette har jeg holdt fra min ungdom.»²¹ Yeshua, som elsket ham, så da på ham og sa: «Du mangler én ting. Gå av sted og selg alt det du eier og gi til de fattige, og du skal få en skatt i Himmelen. Og kom, ta opp korset og følg Meg!»²² Men han ble nedslått på grunn av dette ordet, og han gikk sorgfull bort, for han hadde store rikdommer.

²³ Da så Yeshua seg omkring og sa til disiplene sine: «Hvor vanskelig det er for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike!»²⁴ Og disiplene ble forundret over ordene hans. Men Yeshua tok igjen til orde og sa til dem: «Barn, hvor vanskelig det er for dem som stoler på rikdommer, å komme inn i Guds rike!²⁵ Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy enn for en rik å komme inn i Guds rike.»²⁶ De ble meget forundret og sa til hverandre: «Hvem kan da bli frelst?»²⁷ Men Yeshua så på dem og sa: «For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud.»²⁸ Da begynte Peter å tale til Ham: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg.»²⁹ Da svarte Yeshua og sa: «Sannelig sier Jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller kone eller barn eller åkrer for Min skyld og evangeliets skyld,³⁰ som ikke skal få hundre fold igjen nå i denne tiden, hus og brødre og søstre og mødre og barn og åkrer, sammen med forfølgelser, og i den tiden som kommer, evig liv.³¹ Men mange som er de første skal bli de siste, og de siste de første.»

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 18

¹⁸ Nå var det en rådsherre som spurte Ham og sa: «Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»¹⁹ Yeshua svarte og sa til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én, det er Gud.²⁰ Du kjenner budene : Du skal ikke drive hor, Du skal ikke drepe, Du skal ikke stjele, Du skal ikke vitne falskt, Hedre din far og din mor.»²¹ Han sa: «Alle disse budene har jeg holdt fra min ungdom av.»²² Da Yeshua hørte dette, sa Han til ham: «Du mangler fortsatt én ting: Selg alt det du eier og del ut til de fattige, så skal du få en skatt i Himmelen. Kom så og følg Meg!»²³ Men da han hørte dette, ble han dypt bedrøvet, for han var meget rik.

²⁴ Da Yeshua så at han ble dypt bedrøvet, sa Han: «Hvor vanskelig det er for dem som eier mye, å komme inn i Guds rike!²⁵ For det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy enn for en rik å komme inn i Guds rike.»²⁶ De som hørte det, sa: «Hvem kan da bli frelst?»²⁷ Men Han sa: «Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud.»

²⁸ Da sa Peter: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg.»²⁹ Så sa Han til dem: «Sannelig sier Jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller foreldre eller søsken eller kone eller barn for Guds rikes skyld,

³⁰ som ikke skal få igjen mange ganger mer i den tiden som er nå, og evig liv i den kommende verden.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 6

¹ I de dager, da tallet på disiplene stadig økte, kom det opp en anklage mot hebreerne fra de gresktalende jøder fordi enkene deres ble forsømt ved den daglige utdelingen. ² Da kalte de tolv sammen hele disippelskaren og sa: «Det er ikke tilrådelig at vi skal forlate Guds Ord og tjene ved bordene. ³ Derfor, brødre, skal dere ta ut sju menn blant dere, menn som har godt vitnesbyrd, som er fulle av Den Hellige Ånd og visdom og som vi kan utpeke til denne oppgaven. ⁴ Men vi vil hele tiden holde oss til bønnen og til Ordets tjeneste.»

⁵ Og hele flokken ga sin tilslutning til dette forslaget. Og de valgte Stefanus, en mann full av tro og Den Hellige Ånd, og Filip, Prokorus, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus, en proselytt fra Antiokia.

⁶ Disse stilte de foran apostlene, og da de hadde bedt, la de hendene sine på dem. ⁷ Og Guds Ord vokste, og tallet på disiplene økte stadig mer i Jerusalem. Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 2

¹⁷ Se, du som kalles jøde, og som setter din lit til loven og roser deg i Gud, ¹⁸ du som kjenner Hans vilje, og som kan dømme om smått og stort, fordi du er opplært i loven, ¹⁹ og er overbevist om at du selv er en veileder for blinde, et lys for dem som er i mørke, ²⁰ en oppdrager for uforstandige, en lærer for umodne, fordi du i loven har fått den rette form for kunnskap og sannhet. ²¹ Du som lærer andre, lærer du ikke deg selv? Du som forkynner at en ikke skal stjele, stjeler du? ²² Du som sier: «Du skal ikke drive hor», driver du hor? Du som har avsky for avgudsbildene, utfører du tempelran? ²³ Du som roser deg av loven, vanærer du Gud ved å bryte loven? ²⁴ For Guds navn blir spottet blant hedningene på grunn av dere, slik det står skrevet. ²⁵ For omskjærelse er jo nyttig dersom du holder loven. Men dersom du er en lovbryter, da er din omskjærelse blitt som om du hadde forhud. ²⁶ Hvis da en som har forhud holder lovens rettferdige krav, må ikke da hans forhud likevel regnes som omskjærelse? ²⁷ Og dersom den som i fysisk betydning har forhud, oppfyller loven, har han ikke da rett til å dømme deg, du som til tross for at du har bokstaven og omskjærelsen, er en lovbryter? ²⁸ For det er ikke den som er jøde i det ytre som er jøde, og omskjærelse er ikke en omskjærelse i det ytre, på kjønnslemmet. ²⁹ Men den er jøde som er det i det skjulte, og som har hjertets omskjærelse i Ånden, ikke i bokstaven. Denne har sin ros, ikke fra mennesker, men fra Gud.

[Til toppen](#)

Kapittel 7

⁷ Hva skal vi da si? Er loven synd? På ingen måte! Men jeg lærte ikke synden å kjenne uten ved loven. For jeg hadde ikke kjent til begjæret om ikke loven hadde sagt: Du skal ikke begjære. ⁸ Men synden, som tok anledning av budet, virket all slags begjær i meg. For uten lov er synden død.

⁹ Jeg levde en gang uten lov, men da budet kom, våknet synden til live, og jeg døde. ¹⁰ Og slik fikk jeg erfare at det budet som skulle gi liv, det ga meg død. ¹¹ For synden tok anledning av budet og bedro meg, og ved dette drepte den meg. ¹² La det da stå fast at loven er hellig, og budet er hellig og rettferdig og godt.

[Til toppen](#)

Kapittel 13

⁸ Bli ikke noen noe skyldig, uten det å elske hverandre, for den som elsker sin neste, har oppfylt loven. ⁹ For budene: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal ikke begjære, og hvilket annet bud det skulle være, blir alle sammenfattet i dette ord: Du skal elske din neste som deg selv. ¹⁰ Kjærligheten gjør ikke noe ondt mot sin neste. Kjærligheten er altså lovens oppfyllelse.

[Til toppen](#)

Efeserne

Kapittel 6

¹ Dere barn, vær lydige mot deres foreldre i Herren, for det er rett. ² Hedre din far og din mor, dette er det første budet med et løfte, ³ for at det kan gå deg godt og du kan leve lenge i landet.

[Til toppen](#)

Første Timoteus

Kapittel 3

¹ Dette er et troverdig ord: Hvis noen ønsker seg en tilsynstjeneste, er det en god gjerning han har lyst til. ² En tilsynsmann må altså være uklanderlig, én kvinnes mann, edruelig, sindig, ha god oppførsel, være gjestfri og være i stand til å undervise. ³ Han må ikke være henfallen til vin, ikke brutal, ikke grådig etter urettmessig vinning, men mild, ikke stridslysten, ikke pengekjær. ⁴ Han må være en som styrer sitt eget hus godt, og ha barn som underordner seg med all ærbødighet. ⁵ For om noen ikke vet hvordan han skal styre sitt eget hus, hvordan skal han da ta vare på Guds menighet? ⁶ Han må ikke være en nyomvendt, for at han ikke skal bli oppblåst av stolthet og falle under den samme fordømmelse som djevelen. ⁷ Dessuten må han ha godt vitnesbyrd blant dem som er utenfor, så han ikke skal falle i vanry og i djevelens snare.

⁸ På samme måte må diakoner være ærbødige, ikke tale med to tunger, ikke være henfalne til mye vin, ikke grådige etter urettmessig vinning. ⁹ De må ta vare på troens hemmelighet i

en ren samvittighet. ¹⁰ Men også disse må bli prøvd først, så kan de få tjene som diakoner, hvis de blir funnet å være ulastelige. ¹¹ På samme måte må også kvinnene være ærbødige, ikke baktalere, være edruelige og trofaste i alle ting. ¹² Diakoner skal være én kvinnes mann, og de må kunne styre sine barn og sine egne hus godt. ¹³ For de som har gjort en god tjeneste som diakoner, oppnår selv et godt omdømme og stor frimodighet i troen på Messias Yeshua.

¹⁴ Disse ting skriver jeg til deg, selv om jeg håper å komme til deg om kort tid.

[Til toppen](#)

Andre Timoteus

Kapittel 2

² Og alt det som du har hørt av meg blant mange vitner, skal du overgi til trofaste mennesker, slike som også er i stand til å undervise andre.

[Til toppen](#)

Titus

Kapittel 1

⁵ Jeg forlot deg på Kreta for at du skulle få orden på de ting som ennå mangler og innsette eldste i hver by – slik jeg påla deg, ⁶ så fremt han er ulastelig, én kvinnes mann, har trofaste barn som ikke blir anklaget for utskeielser eller oppsetsighet. ⁷ For en tilsynsmann skal være ulastelig som en Guds forvalter, ikke egenrådlig, ikke hissig, ikke drikkfeldig, ikke voldsom, ikke grådig, ⁸ men gjestfri, en som elsker det gode, er sindig, rettferdig, hellig, avholdende, ⁹ og som holder fast på det troverdige ordet i samsvar med læren, for at han, ved den sunne lære, skal være i stand til både å formane og å overbevise dem som sier imot.

[Til toppen](#)

Jakob

Kapittel 2

⁸ Hvis dere virkelig oppfyller den kongelige loven etter Skriften: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere det rette. ⁹ Men hvis dere gjør forskjell på folk, da gjør dere synd, og av loven blir dere dømt skyldige som overtredere. ¹⁰ For den som holder hele loven, men snubler på ett punkt, er blitt skyldig i hele loven.

¹¹ For Han som sa: «Du skal ikke drive hor,» Han sa også: «Du skal ikke slå i hjel.» Hvis du ikke driver hor, men du slår i hjel, da er du blitt en lovbrøyer. ¹² Tal da slik, og gjør slik, som de som skal bli dømt etter frihetens lov. ¹³ For dommen er uten barmhjertighet over den som ikke har vist barmhjertighet. Men barmhjertigheten kan rose seg overfor dommen.

[Til toppen](#)

Første Peter

Kapittel 2

⁹ Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et eiendomsfolk, så dere skal forkynne Hans underfulle storverk, Han som kalte dere ut av mørket og inn i sitt underfulle lys. ¹⁰ Dere som før ikke var et folk, men som nå er Guds folk. Dere som ikke hadde funnet barmhjertighet, men som nå har fått barmhjertighet.

[Til toppen](#)